

Asbest in de klas: 'Mijn moeder is na drie maanden overleden

'Pano' trok de voorbije maanden op safari door 'Vlaanderen asbestland', het jachtgebied van een onzichtbare sluipmoordenaar die nog steeds onschuldige slachtoffers maakt. Zoals de moeder van VRT-reporter **Ilse Van Lysebeth**: zij stierf twee jaar geleden aan longvlieskanker, ook al had ze nooit in de asbestindustrie gewerkt.

ILSE VAN LYSEBETH «Het begon met een aanslepende longontsteking: geen reden tot paniek, want op je 72ste kan dat weleens langer duren. Maar na een tijdje vroeg de dokter of ze misschien ooit in contact was gekomen met asbest. Het antwoord was nee: mijn moeder was leerkracht geweest, en ze woonde niet in de buurt van een asbestfabriek. Een biopsie bracht uiteindelijk toch het verdict: longvlieskanker. Het was tegelijk een doodvonnis: 80 procent van de patiënten sterft binnen het jaar - mijn moeder is na drie maanden overleden.

»Intussen hadden we contact opgenomen met de school waar ze lang had gewerkt, en de veiligheidscoördinator was in de dossiers gaan neuzen. Bleek dat er achter de verwarmingstoestellen in haar klaslokaal isolatieplaten in asbest hadden gezeten: ze waren intussen al jaren geleden verwijderd, maar toen mijn moeder er werkte, had ze jarenlang vrijgekomen vezels ingeademd. Omdat de ziekte een incubatietijd heeft van dertig, veertig jaar, heeft ze dat pas beseft toen het te laat was.»

HUMO Is de overheid zich voldoende bewust van het

gevaar, of probeert ze toch vooral te sussen?

VAN LYSEBETH «Een paar weken geleden ben ik mijn oor nog eens te luisteren gaan leggen in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement: minister **Joke Schauvliege** en de OVAM, die het asbestverwijderingstraject moet opvolgen, gaven daar een stand van zaken. Ze namen vooral vage woorden als 'proefproject' en 'doorstartfase' in de mond, maar verder zag ik een stuitend gebrek aan ambitie. In Nederland moeten alle asbestdaken tegen 2024 verwijderd zijn, en krijgen huiseigenaars daar

de nodige subsidies voor. Ons heet het dat Vlaanderen tegen 2040 asbestveilig moet zijn. Pas op: niet asbestvrij, hè, maar -veilig: dat wil zeggen dat er nog altijd asbestplaten in de huizen mogen zitten.

»Ze weten trouwens ook nog altijd niet hoeveel asbest er nog aanwezig is: we moeten het doen met de veranschating van 3,7 miljoen ton, terwijl ons land ooit wereldleider was in het asbestgebruik. Zolang asbest in vaste toestand blijft, is er weinig aan de hand, maar na 30, 40 jaar beginnen die materialen te verouderen en kunnen er vezels vrijkomen: dan wordt het dus echt gevaarlijk. Een degelijke informatiecampagne over de gevaren van asbest zou we mogen, al was het maar om dat veel mensen graag zelf bouwen en verbouwen, en soms geen idee hebben dan ermee in contact komen.»

PANO: VLAANDEREN ASBESTLAND
Eén, woensdag 16 mei, 21.25

JEROOM

